

ПОЗОРИШНЕ НОВИНЕ

www.narodnpozoriste.rs

ИЗДАЈЕ НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ

29. АВГУСТА, У ВЕЛИЧАНСТВЕНОЈ АТМОСФЕРИ, У ЧАСТ ПУБЛИКЕ И СЛАВУ ПОЗОРИШТА, СВЕЧАНО ОТВОРЕНА 152. СЕЗОНА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

**ЧУВЕНА БАЛЕТСКА ЗВЕЗДА И
НАЈВЕЋИ ИГРАЧ
ДАНАШЊИЦЕ
СЕРГЕЈ ПОЛУЊИН
СИНОЋ ПОНОВО НАСТУПИО У
НАРОДНОМ ПОЗОРИШТУ**
(опширније на шестој страни)

Поглед проматрача мења све

Участ публике која се враћа у театар, уметници Народнoг позоришта извели су 29. августа, на балкону и испред главног улаза у зграду, спектакуларни програм поводом почетка 152. сезоне, уз поштовање свих мера заштите које прописује Кризни штаб у вези са епидемијом вируса Ковид 19.

У величанственој атмосфери, пред одушевљеним гледаоцима окупљеним на платоу испред позоришта и Тргу Републике, наступили су чланови сва три ансамбла Народнoг позоришта и гости.

Разноврстан, брижљиво одабран програм у славу позоришта, под називом „Поново заједно“ - Поглед проматрача мења све“, као поклон Београђанима и гостима српске престонице, а који је објединио драму, оперу, балет и цез, отворен је Увертиром из најпознатије опере Жоржа Бизеа „Кармен“.

Током шездесетак минута, публика је уживала и у балетском програму (кореограф Дејан Коларов), као и популарним аријама и дуетима из разноврсног опуса највећих светских композитора (Камиј Сен-Санс, Пучини, Дворжак...), чула се и једна од најпопуларнијих италијанских канциона „О солие мио“, читани су текстови из веома богатог историјата Народнoг позоришта, слушали су се неки

од познатих цез стандарда...

На крају, вишеминутним снажним аплаузом, поздрављени су сви учесници овог спектакла - првакиња Дрaме Радмила Живковић, глумица Сузана Лукић, млади глумци Богдан Богдановић и Немања Стаматовић (сарадници Народнoг позоришта), прваци Оперe мецосопран Јадранка Јовановић и тенор Јанко Синадиновић, млада сарадница Народнoг позо-

ришта сопран Евгенија Јеремић, корепетитор Срђан Јаракoвић, виолончелисткиња Ирина Скорикoва, солисткиње Балета Милица Јевић Дрндаревић, Силвија Џуња, Ана Иванчевић, Татјана Татић, Теодора Спасић, Олга Олђан и Љупка Стаменовски, као и специјални гости - цез певачица која тренутно живи и ради у Њујорку Софија Кнежевић и музичар Елиот Лејсон, такође из Њујорка.

Током трајања концерта, саобраћај је функционисао све време, а било је веома интересантно видети и многе суграђане који су излазили из трoлејбуса и прикључивали се догађају, јер, руку на срцу, заиста нико није могао да остане равнодушан гледајући овај величанствен наступ врхунских уметника.

Комплетан спектакл преношен је уживо путем стриминга на сајту и YouTube каналу Народнoг позоришта у Београду.

■ М.Б. ■

YUGOROSGAS

**Упркос свему,
удахнимо
уметност!**

**Будимо одговорни.
Заштитимо себе и
друге!**

#DigitalnaSolidarnost
#BudiOdgovorani

**КОРОНА
ВИРУС
COVID-19**

НА ВЕЛИКОЈ СЦЕНИ ПРЕМИЈЕРНО ИЗВЕДЕНА ПРЕСТАВА „ВАСА ЖЕЛЕЗНОВА И ДРУГИ“, ПО ДЕЛИМА МАКСИМА ГОРКОГ, У АДАПТАЦИЈИ И РЕЖИЈИ ГОСТА ИЗ ЗАГРЕБА ЗЛАТКА СВИБЕНА

Вишеминутни бурни аплаузи и узвици „браво“

Премијера представе „Васа Железна и други“, по делима Максима Горког, у адаптацији и режији госта из Хрватске Златка Свибена, са чак 20 уметника на сцени – 18 глумаца и двоје балетских играча, одржана је 9. септембра,

Први премијерни наслов у 152. сезони Народног позоришта у Београду одигран је на Великој сцени уз физичку дистанцу у гледалишту, у складу са свим епидемиолошким мерама и препорукама за спречавање и сузбијање заразне болести COVID-19.

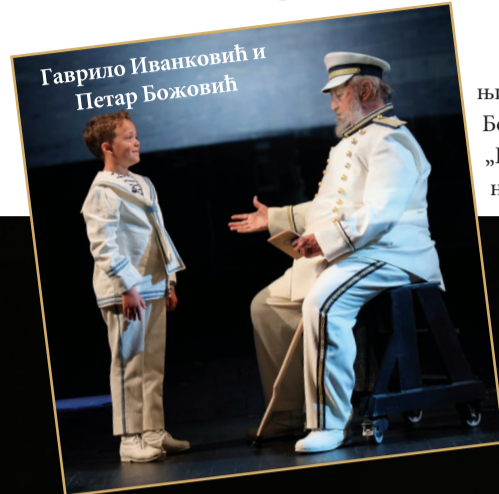
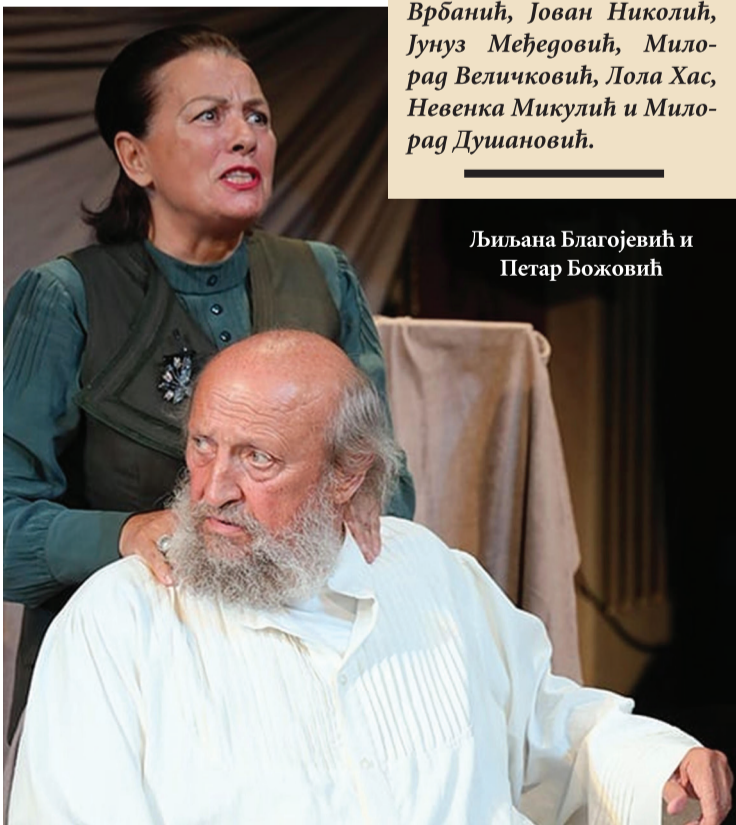
Публика је са великом пажњом пратила ову драму чију основу чини друга верзија „Васе Железнове“ Максима Горког из 1935. године, а адаптација садржи и драматизоване делове из његовог романа „Дело Артамонових“, призоре и нека лица из прве верзије „Васе Железнове“ (Мати), међуигру и лица из „Песме о Соколу“ и епilog, такође, према роману Горког – „Фома Гордејев“.

Представа прати судбину жене која је мати, а коју су животне околности натерале да буде отац породице. Почиње причом о њеном деди, који је оснивач предузећа и чији карактер она наслеђује, а завршава се причом о њеном унуку у коме Васа пред своју смрт једино види светлу звезду да оно што је радила има смисла због његовог постојања.

После нешто више од два сата веома надахнуте игре, гледаоци су вишеминутним бурним аплаузом и узвизима „браво“ поздравили глумачку екипу коју је у улози

Иначе, погосећања ради, „Васа Железна“ враћила се на Велику сцену Народног позоришта у Београду више од осам деценија. Прва и једина премијера у националном театру одржана је давној 22. јануара 1938. године. Ова познајћа драма Горког, зачетника социјалистичког реализма у совјетској књижевности, оригинално је објављена 1910. године. Главна јунакиња је бојања власница бродарског предузећа која покушава да сачува улед породице, ојезале у пороцима, алкохолу и разврати. Занимљиво је да је Горког 1935. прерадио прву верзију у складу са тадашњим временом и унео у њу мотиве класне борбе. Та верзија касније је често извођена у совјетском позоришту, али је остала популарна и изван граница земље. Представу у Народног позоришта, у преводу Кирила Тарановског, режирао је признати руски уметнички пар Вера Греч и Поликарп Павлов који сунасловну улогу поверили Злаји Марковац. У сценографији Миомира Денића (костимограф није наведен) улоге су остварили и Миливоје Живановић, Душан Радековић, Невенка Урбанова, Ружа Текић, Блаженка Кајалинић, Анка Врбанић, Јован Николић, Јунуз Међедовић, Милорад Величковић, Лола Хас, Невенка Микулић и Милорад Душановић.

Љиљана Благојевић и Петар Божовић

Критичарка „Вечерњих Новости“ Драгана Бошковић оценила је да „Васу Борисовну Љиљану Благојевић убедљиво

„највреднији призори из породичног живота – однос између прагматичне и оловно чврсте Васе (Љиљана Благојевић), и неприхватљиво варљивог мужа Сергеја

насловне јунакиње Васе, власнице бродарског предузећа, којој воља за моћ уништава живот, тумачила првакиња Дрме Љиљана Благојевић.

У великом глумачком ансамблу улоге су остварили и Петар Божовић, Рада Ђуричин, Небојша Кундачина, Гојко Балетић, Соња Колачарић, Бојана Стефановић, Сузана Лукић, Бранислав Томашевић, Бојан Кривокапић, Радван Миљанић, Вања Милачић, Зорана Бећић, Бојана Бамбић, Немања Стаматовић, Богдан Богдановић, Лука Павловић и дечак Гаврило Иванковић.

У представи су учествовали и балетски играчи Маја Стојаков и Милош Живановић.

У ауторској екипи су и Славенка Миловановић (драматуршкиња), Миодраг Табачки (сценограф), Ана Крстајић и Јана Ранчић (композиторке), Катарина Грчић (костимографкиња), Љиљана Мркић Поповић (сценски говор), Соња Вукићевић (кореограф/сценски покрет) и Светлана Волиц (аутор видео материјала).

Сарадници на представи су Милорад Јовановић (извршни продуцент), Јелена Ристељић (асистент редитеља), Јасна Сарамандић (асистент сценографа), Александра Пецић (асистент костимографа), Петар Антоновић (видео пројекције), Немања Константиновић (продуцент у Драми), Саша Танасковић и Сања Угринић Мимица (инспцијенти) и Даница Стевановић и Марија Недељков (суфлери).

игра као команданта над капиталом и животима свих око ње, од којих је блиска породица највећа жртва неиспуњивих идеала – да их клонира по свом лику и форматира их васпитањем да буду лоза, коју је и сама наставила“.

„Гвоздена жена ће се сломити, као трска, од сопствене амбиције.

Физичка дистанца у гледалишту, у складу са свим епидемиолошким мерама

Декадентична најближих (разврат мужа, алкохолизам и бонвиванство брата, хендикеп сина, карактерна слабост кћери...), мисију ће учинити немогућном, али, Васа ће, корупцијом и недељима, подилажењем и манипулацијом, до краја водити тај породични брод у катастрофу. Све је ово видљиво у јаркој игри Љиљане Благојевић“... нагласила је, између осталог, Драгана Бошковић која је похвалила и глумачке креације Сузана Лукић, као и „изразите и истините“ наступе Петра Божовића, Небојше Кундачине, Соње Колачарић и Бојане Стефановић.

Њена колегиница из „Политике“ Ана Тасић сматра да су у сценском читању „Васе Железно-

Железна (Петар Божовић), као и чеховљевске сцене из свакодневнице.

„Радња је натопљена чемером који се покушава ублажити алкохолизмом, што драмски нарочито упечатљиво износи Соња Колачарић, у улози Наталије, Васине старије ћерке. Сведених, а изражајних емоција, она снажно приказује трагичност безнадежно уткану у месо ове породице. У једној од сугестивнијих сцена, Наталија неумољиво, чврсто каже да не жели да рађа децу, како не би настављала нит несрећа, откривајући суштину њеног незнања. Сузана Лукић, као млађа Васина ћерка Људмила, још увек има трагова живота у себи, као и њихов јуак Прохор Храпов (Небојша Кундачина), вицкасти забављач и заводник, ослобођен брачних окова, и у сталној јурњави за сукњама, између осталих служавке Лизе (Бојана Бамбић). Иван Ђорђевић такође је убедљив у представљању Васиного сина Павела, шепавог и наказног, сликовити одраз нагомиланих наказности у породици“, истакла је Ана Тасић и указала да је режија Златка Свибена „истовремено епска и поетска, амбициозна, визуелно заводљива и делотворно мултимедијална“.

Прва реприза одржана је дан касније (10.09.), а до краја овог месеца, комад ће бити на репертоару и прекосутра, 28. септембра.

■ М. Безбрадица ■

ПРИМАДОНА МИЛКА СТОЈАНОВИЋ ОТВОРИЛА ПРОДАВНИЦУ СУВЕНИРА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА У БЕОГРАДУ

Успомене које нас чине радосним

Примадона Милка Стојановић и управница Народног позоришта Ивана Вујић

Продавница сувенира која ће радити у оквиру Народног позоришта, отворена је 9. септембра на дан премијере драме Максима Горког „Васа Железнава и други“, у режији

Златка Свибена.

Сувенирницу је, уз кратак, пригодан говор и пресецањем црвене траке, отворила наша прослављена оперска звезда и доајен Народног позоришта у Београду – примадона Милка Стојановић.

„Овакви догађаји, у време корона вируса, који је заробио наше животе имају велики значај јер афирмишу живот. Овај простор је као улазак у неки сан, у неко непролазно време које прича своје успомене и нуди нам много тога што може да нас учини радо-

сним. Сигурна сам да ће свако од нас пожелети по неку ситницу из ове просторије, јер у њој као да је скривена душа Народног позоришта које сви волимо. Захвална сам управници Ивани Вујић, која свим срцем воли своје позориште и своје уметнике, што ме је

позвала да, како се то каже, отворим, овај догађај. То је за мене част и радост, а надам се да ћете и ви уживати. Отворено је“, казала је, уз свој препознатљиви, леп и пријатан, широки осмех, госпођа Стојановић коју су у присутни поздравили снажним аплаузом.

У Сувенирници, (која се налази са леве стране од главног улаза у зграду, прекопута билетарнице) моћи ће да се купе стручне књиге, сувенири, публикације, као и све што негује и чува традицију позоришне уметности и домаће културне баштине.

■ М.Б. ■

ОДРЖАНА ПРВА ПРЕДСТАВА У АМБИЈЕНТАЛНОМ ПРОСТОРУ СЦЕНЕ „РАДИОНИЦА“ НА ГУНДУЛИЋЕВОМ ВЕНЦУ 50

Отворена четврта сцена Народног позоришта „Двориште“

трагедија“, Народно позориште је остварило у сарадњи са „Роси фестом“ а поводом обележавања Европског дана јеврејске културе. Представу је режирала Ана Григоровић, диригент је био Стефан Зекић.

Наступили су Наташа Рашић (Кармен), Марко Живковић (Хозе), Вук Зекић (Ескамиљо), Евгенија Јермић (Микаела), Немања Стаматовић (ЛиласПастја), Ђорђе Живандиновић Гргур (Гарсија) и Павле Жарков (Зунига).

Сценографију је урадила Дуња Костић, костиме Ивана Ивић, а кореографију Тамара Пјевић.

У представи су учествова-

ли чланови Оркестра Народног позоришта.

„Кармен, једна трагедија“ показује правац у којем се опера развија, постављајући пред публику дело значајно измењено, а да није изгубило ништа од

У дворишту сликарнице Народног позоришта на Гундулићевом венцу, 15. септембра одржана је прва представа на отвореној сцени „Радионица“.

Најпознатију Бизеову оперу у модерној верзији „Кармен, једна

своје препознатљивости и аутентичности.

У фокус је стављено социјално питање живота Рома и миграната у систему европских земаља, које се, у склопу мигрантске кри-

потражују угрожене социјалне групе – на право кретања, на право рада и напослетку на право слободне љубави.

Публика је уживала у овој предивној опери под ведрим небом.

зе 2015-2019. године, суочавају са различитим облицима дискриминације. Слобода о којој пева Кармен, прва оперска ромска хероина, иста је слобода коју

Сва места су била попуњена, а гледаоци су се придржавали свих мера заштите које прописује Кризни штаб.

На тај начин, наша Кућа је (уз Велику сцену, Сцену „Раши Плаовић“ и Сцену „Радионица“) добила и своју четврту сцену – „Двориште“.

Народно позориште у будућности планира да у овом необичном простору приказује представе и остварује нове интересанте пројекте.

■ Р.П.Н. ■

НА ВЕЛИКОЈ СЦЕНИ ОДРЖАН СОЛИСТИЧКИ КОНЦЕРТ СОФИЈЕ КНЕЖЕВИЋ

Народно позориште у Београду је својој публици и љубитељима цез музике приредило гостовање светски познате цез певачице, Српкиње, Софије Кнежевић, која живи и ради у Њујорку. Изузетном интерпретацијом у пратњи увежбаног цез квартета Кнежевић је оправдала најаву концерта као прворазредног музичког догађаја. Публика је имала прилику да чује песме са актуелног албума "Sofijazz" који је тренутно у селекцији за Греми награду, а уживала је и у ритмовима боса нове, у класичном америчком цезу, као и у изузетним обрадама севдалинке "Сејдефу мајка буђаше" или меланхоличне дечије песме "Киша пада, трава расте..." Концерту је присуствовала и премијерка Републике Србије Ана Брнабић.

Р.П.Н.

ОДРЖАН ГАЛА КОНЦЕРТ СОЛИСТА И ОРКЕСТРА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

Гала концертом солиста и Оркестра, одржаним 20. септембра на Великој сцени, отворена је оперска сезона Народног позоришта у Београду. Концерт је започет познатом духовном композицијом Стевана Стојановића Мокрањца "Тебе појем", а настављен популарним аријама и дуетима из опера "Фигарова женидба", "Дон Карлос", "Ла Вали", "Отело", "Арлезијанка", "Бал под маскама", "Боџи", "Самсон и Далила", "Дон Ђовани", "Андре Шеније", "Кавалерија рустикана", "Атила" и "Аида". Током двочасовног спектакла, одржаног уз поштовање свих мера заштите које прописује Кризни штаб у вези са епидемијом вируса Ковид 19, изведен је и Интермецо из Масканије "Кавалерије рустикане", као и Увертира из опере Ђузепе Вердија "Моћ судбине". Под диригентском управом Ане Зоране Брајовић, која је осмислила и концепт концерта, наступили су Владимир Андрић, Драгољуб Бајић, Владимир Андрић, Љубица Вранеш, Александра Стаменковић, Миодраг Д. Јовановић, Дејан Максимовић, Јасмина Трумбеташ Петровић, Јадранка Јовановић и Драгутин Матић. Концертмајстор је била Едит Македонска, сценографију је урадила Јасна Сарамандић, а костиме Катарина Грчић Николић. Опера ће 30. септембра (20,00) одржати још један гала концерт са другачијим програмом и учесницима. Три дана раније, 27. 09. на Великој сцени биће одржан и концерт Хора Опере.

Р.П.Н.

САРАДЊА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА У БЕОГРАДУ СА КОМПАНИЈОМ ЈАНА ФАБРА „ТРАБЛЕЈН“

Компанија Јана Фабра "Траблејн" из Антверпена покренула је почетком лета на свом Јутјуб каналу пројекат јавних читања "Ноћног писца" у којем учествују међународни глумци са којима је сарађивао тај свестрани белгијски уметник светског гласа. Пројекат, који се одржава под паролом "The Corona readings", настао је са циљем да публика поново, макар на виртуелан начин, осети чаролију позоришта од којих су многа, широм света, затворена и даље због пандемија корона вируса. Снимци у трајању од неколико минута, објављују се једном недељно, а у оквиру овог пројекта учествује првак Дrame Народног позоришта у Београду Слободан Бештић. Подсећања ради, перформативно извођење "Ноћног писца", по тексту, у сценографији и режији Јана Фабра, који је једину улогу поверио маестралном Слободану Бештићу, премијерно је одиграно 22. фебруара ове године на Сцени "Раша Плаовић".

Р.П.Н.

ИНТЕРВЈУ | БОЈАН ЂОРЂЕВИЋ, РЕДИТЕЉ ПРЕДСТАВЕ „О

Да би постао човеком, м прво мора да постане

• Народна позориште пружило шансу младим наступе у новим пројектима

фото: Марија Јанковић

да прво постане жена да би постао човеком. Да одрасте, да се трансформише, да се одрекне привилегија класе, да измиче класификацији времена, обичаја, рода и да живи живот.

• Овим романом, *Вирцинија Вулф* заступа став према којем је андрогино стање, заправо, најприродније стање личности. Да ли је у вези са тим и ваш став идентичан као и њен, упркос чињеници што је од његовог настанка прошло више од девет деценија?

Вирцинија Вулф сасвим профетски пише о друштвеној условљености родних улога. Њихова оштра раздвојеност је темељ западног друштва и уједно и извор многих невидљивих и неких сасвим видљивих опресија и утјетавања. То се наравно не односи само на трансродне особе – већ и на сваког мушкарца и жену који кроз цео свој живот и одрастање константно учествују у такмичењу показивања и доказивања своје

пола, истовремено је и заводник и заводница и у њега се сви заљубљују. Колико је, по Вашем виђењу, нарочито данас, важно проговорити са позоришне сцене о оваквим темама?

Двадесети век који је за нама, који је и изнедрио Орланда, је век револуција – политичких, друштвених, уметничких и великог низа сексуалних револуција – двадесет први век, контраинтуитивно, све ове

револуције доводи у питање. Живимо у добу у којем невиђени напредак науке технологије па и квалитета људског живота паралелно постоји са страшно реакционарним, ретроградним и конзервативним тенденцијама које не само да желе да пониште тековине двадесетог века, него можемо слободно рећи тековине Француске револуције и просветитељства. У таквим тренуцима сваки простор, макар и привидне слободе и, макар, како мали, био је нарочито важан. У неком тренутку неко позориште постаје простор у којем могу да се постављају питања, у којем је дозвољено враћати се у прошлост или пројектовати будућност, у којем је навлачење и испробавање различитих родних или класних улога свакодневна пракса, која можда баца нову светлост на натурализованост наших свакодневних маскирања у жене и мушкарце.

• Иако се Орландов пол мења, личност остаје иста. Како тумачите то што промена пола, упркос томе што утиче на мењање будућности, није довела и до промене идентитета?

Мислим да је ово питање занимљиво поставити младом Драгану Секулићу и Иви Милановић који тумаче Орланда. И једно и друго ће играти и мушког и женског Орландовог

Осим младих уметника *Иве Милановић* и *Драјана Секулића*, у *поделу* су и *Александра Николић*, *Сена Ђоровић*, *Вања Ејдус*, *Калина Ковачевић*, *Никола Вујовић*, *Павле Јеринић*, *Милош Ђорђевић* и *Зоран Ђосић*. *Аутиорски њим њредсјаве чине* и *Синиша Илић (сценограф)*, *Маја Мирковић (костимографкиња)*, *Лука Пајић (ком-позитор)*, *Чарни Ђерић (сценски њкрећ)* и *Дијана Маројевић (сценски њвор)*.

мушкости и женкости, и то међу свим сексуалним опредељењима. Дрскост Вирциније Вулф да 1928. за свог главног јунака узме некога ко на најприроднији начин без много муке се, само у једном тренутку у свом животу, пробуди као идентична особа али супротног пола, и тако у трену изгуби све привилегије и лакоће уз помоћ којих је пролазила кроз живот, заиста приказује друштво као полицајца. А наша представа се пита колико је данашње друштво блиско концепту полиције.

• Орландо, са својим андрогиним изгледом, у себи спаја оба

ОРЛАНДО”

ушкарац жена

уметницима да

да у алтернацији, и то је нешто што мене посебно радује као полигон за истраживање – како глумац игра жену а глумица мушкарца, а без травестије, како одиграти Орландову промену пола у којој он/она остаје иста особа, да ли се извођачка средства уопште мењају и да ли се уопште мушкарци и жене, када се ољуште слојеви афектације и изигравања који се дешавају ван сцене – разликују?

Ансамбл представе „Орландо“ на проби

● Када је прочитала роман, наша славна књижевница Исидора Секулић упитала се „Шта је све тај Орландо“? „Је ли то одисеја душе“? Или „Одисеја једне ауторове мисли“? Или „Фантазија о метаморфози човека“? Имате ли ви одговор на нека од ових питања?

Секулић врло рано пише о Орланду. Заиста не могу да замислим какво је чудо представљала та књига кад се појавила. Мада можда је то и наивно с моје стране – не мора уопште да значи да су се критеријуми за уметнички експеримент изоштрили након непуних 100 година – напротив! Њена питања су релевантна и данас и за ову нашу поставку, а ми на њих не одговарамо него их компликујемо и проширујемо управо у том последњем Орландовом монологу. Орландо као монолози чак више не ни као драмски лик већ као вековно акумулирано знање, као управо та „одисеја душе“, Орландо као мишљење се пита како да у речи, можда у то што целог свог вишевековног живота пише, стави опис неког људског искуства. То је свакодневно питање сваког уметника или уметнице који кроз своју медиј, своју праксу покушавају било шта да изразе.

■ Микојан Безбрадица ■

РАЗГОВОР С ПОВОДОМ | ПРИМАДОНА РАДМИЛА СМИЉАНИЋ, УОЧИ ОТВАРАЊА ИЗЛОЖБЕ У МУЗЕЈУ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

После његове смрти, одлучила је да студије настави у Сарајеву, где је касније, 1965. године и дипломирала у класи професорке Бруне Шпилер, с представом Јакова Готовца „Еро с онога свијета“. Захваљујући изванредном тумачењу Ђуле, добила је трогодишњи ангажман у Сарајевској опери.

Та улога „води“ је у први сопрански фах, а потом следе још захтевније роле – Леонора у Вердијевом „Трубадуру“, „Тоска“ у истоименој опери Ђакома Пучинија и свакако Катарина Измајлова у истоименој опери Дмитрија Шостаковича.

Једна блистава, импресивна каријера, урамљена у 50 година уметничког и скоро три деценије педагошког рада, ускоро ће у форми изложбе, бити доступна свим поштоваоцима лика и дела примадоне Радмиле Смиљанић. Поставка коју припрема Драгица Гаћеша носи назив „Све било је музика“, а свечано отварање заказано је за 23. октобар у 18 часова у Музеју Народног позоришта у Београду.

„Када сам, крајем прошле сезоне, добила позив из Музеја, била сам изненађена, али и обрадована. Ја, искрено, не волим тај култ личности у смислу ја, ја ја... тако да ми је у том тренутку било мало и непријатно. Ипак, с друге стране, пошто сам се скоро три деценије бавила и педагогијом, и за то време многи студенти су прошли кроз моје руке, схватила сам да би људи, ипак, требало да знају неке ствари, не о мени, него генерално о нама, како је све то време уопште изгледало и да увиде да није све узалудно и да вреди борити се... Јер, ово је професија која захтева пуно одрицања и рада. Остала сам верна овој кући, али не баш до краја, јер сам 1990. године прешла на Академију. Ипак, више од две деценије, одолевала сам бројним позивима јер, где год да сам гостовала, желели су да ме задрже у сталном ангажману. Ја на то нисам пристајала, већ сам се увек враћала овде, јер ми је баш овде било лепо. И данас је тако. Уметнички сам максимално остварена, чак више немам ни неке жеље. Ја сам задовољна певачица и личност“, каже у разговору за „Позоришне новине“ уважена примадона Радмила Смиљанић, сопран.

Нижу музичку школу завршила је у родној Бањалуци, а затим уписује и средњу музичку школу коју ће касније завршити у Београду, у класи професорке Бисерке Цвејић. Музичку академију у Љубљани, уписала је 1959. године у класи професора Јулија Бетета.

Све било је музика

„својим лепим, пуним висинама, сигурно постављеним гласом који ће се временом развијати, своју улогу певачки донела тако, да је можемо лако убројити међу наше најбоље певачице“.

Већ 1967. године, диригент Оскар Данон позвао је Радмилу Смиљанић да са екипом београдских солиста на гостовању у Барселони тумачи партију Фатаморгане у опери Сергеја Прокофјева „Заљубљен у три наранџе“ и улогу Лизе у „Пиковој дами“.

После овог гостовања уследио је позив из Народног позоришта у Београду и деби 13. марта 1968. године у улози Леоноре, у Вердијевом „Трубадуру“. Недуго после тога, 1. септембра, исте године, примљена је у стални ангажман.

„Бог је, што кажу, био уз мене. То лето сам упознала свог супруга,

имала мене. То што су сви избегавали, мени је био изазов“.

Поред гласовних могућности и беспрекорне технике, њену богату каријеру обележиле су и врхунске глумачке креације. Главне улоге тумачила је и у „Јенуфи“ (Јенуфа), „Аиди“ (Аида), „Отелу“ (Дездемона), „Балу под маскама“ (Амелија), „Боемима“ (Мими), „Турандот“ (Лиу), „Мадам Батерфлај“ (Ћо Ћо Сан), „Дон Ђованију“ (Дона Ана), „Фигаровој женидби“ (Грофица), „Евгенију Оњегину“ (Татјана), „Проданој невести“ (Маренка), „Летећем Холанђанину“ (Сента), „Отаџбини“ (Анђа)...

Наступала је са великанима оперске сцене као што су Марио дел Монако, Пласидо Доминго, Мирослав Чангаловић, Хозе Карерас, Ђузепе ди Стефано, Бисерка Цвејић, Марта Медл.

Током разговора, једна од тема односила се и на њен педагошки рад којим је почела да се бави у зениту каријере. Као професор, прво је радила на Музичкој академији у Сарајеву, а од 1990. године, у статусу доцента, предавала је на Факултету музичке уметности у Београду.

„Треба имати љубав за децу. Њих треба волети јако. Морамо их волети

Изложба ће обухватити уметнички и педагошки рад, као и драге јој усјомене. Посетиоци ће имати прилику да виде, бројне фотодографије, пројекте, плакете и награде. Поред блиставе каријере, фотодографије обухватају период њеног најранијег дејства у Бањалуци, оградњања шоком раја, школовање у Београду и Сарајеву, љубав и брак са Браниславом Мијаиловићем, њиховој сина Николу, њен професорски рад на Музичкој академији у Сарајеву, Бањалуци и Бијељини, те Факултетску музичку уметности у Београду и Академију лејих уметности.

О тој улози, критичар словеначког „Дела“ Данило Швар је написао да је Смиљанићева

који је био Београђанин, и одмах смо се некако пронашли, препознали, венчали... Уместо да месец проведем с мужем, ја сам тај период провела радно са Оскаром Даномом. Супруг је све то толеришао, јер је био велики оперски фан... Иако сам Сарајево напустила тешког срца, радовала сам се одласку у Београд и једном новом животу. Београдска опера је тада сијала баш пуним сјајем. То су били остаци оног њеног златног доба у којем сам закачила задњи воз. Било је дивно. У прве две сезоне направила сам чак девет улога првог оперског фаха. Лепши почетак, за једну младу певачицу каква сам тада била, нисам могла ни да замислим. Јер, кад сам дошла овде, поред себе сам имала искусније, прослављене певачице и колегинице. Ја сам увек била нека џрећа, али сам, ипак, нашла своје место под сунцем. Нисам добијала класичне улоге, али сам се веома добро сналазила у репертоару 20. века. Др Рашко В. Јовановић је једном написао да Београдска опера не би имала двадесети век, да није

више него саме себе, јер ми смо своје каријере одрадили. Треба да им беспощедно, као на тацни, предамо све своје знање и искуство“ сматра наша саговорница која је током дуге и веома успешне каријере освојила бројне, значајне награде.

Додаје, на крају разговора, да нема више жељу да запева јавно, али и открива да зна да „пусти глас“ код куће, онако, за своју душу.

„Осећам се баш испуњено – и као певачица, и личност, и као мајка, и као супруга. Мој муж је најжалост напустио овај свет прошле године. Пола века смо били у браку и стварно нам је било лепо. Имам дивног сина (Никола Мијаиловић – прослављени српски баритон са веома богатом међународном каријером, оп.а.) који ме масимално испуњава и здружено води бригу о мени. Што бих ја више певала кад то он ради. Настављам се на најлепши могући начин путем сина“, поносно истиче госпођа Смиљанић.

■ Микојан Безбрадица ■

ЧЕСТИТАМО КОЛЕГАМА:

„ЗЛАТНИ БЕОЧУГ“ ЗА ЦИСАНУ МУРУСИДЗЕ И ДУШАНА СИМИЋА,
„ЗЛАТНА ЗНАЧКА“ ИВАНИ ДРАГУТИНОВИЋ МАРИЧИЋ

Некадашња редитељка и директорка Дrame Народног позоришта Цисана Мурусидзе Чоловић овогодишња је добитница Награде за животно дело „Изванредни Златни беоцуг“, док је некадашњи првак Балета наше куће и кореограф Душан Симић награђен „Златним беоцугом“. Признања која додељује Културно-просветна заједница Београда за трајни допринос култури Београда, додељена су 21. септембра на свечаности одржаној на Великој сцени Народног позоришта. Културно просветна заједница Београда додељује „Златни беоцуг“ од 1970.

године уметницима, ствараоцима, научницима, ансамблима, организацијама и установама за трајни допринос култури Београда, односно свима онима који доприносе успешнијем културном животу српске престонице. Творци награде су песник Васко Попа који је дао и име награди, Радомир Стевић Рас и Јевта Јевтовић. У четвртак 1. октобра, у 12,00, на Сцени „Раша Плаовић“, сталној редитељки Опере Народног позоришта Ивани Драгутиновић Маричић биће уручена „Златна значка“. Признање, установљено 1976. године, додељује се за дугогодишњи допринос развијању културних делатности - за несебичан, предан и дуготрајан рад и стваралачки допринос у ширењу културе народа и народности Републике Србије.

Г.Д.

НА АМБИЈЕНТАЛНОЈ ОТВОРЕНОЈ СЦЕНИ „ДВОРИШТЕ“ ОДРЖАНО ЈАВНО ЧИТАЊЕ ТЕКСТА
„УСПАВАНКА ЗА АЛЕКСИЈУ РАЈЧИЋ“

Јавно читање текста Ђорђа Косића „Успаванка за Алексију Рајчић“, одржано је 23. септембра на амбијенталној отвореној сцени „Двориште“ (Гундулићев венац 50). У режији Ане Григоровић, наступили су Вања Ејдус (Алексија Рајчић), Милош Ђорђевић, Александар Ђурица, Никола Вујовић

(Хор мушкараца), Ања Мандић, Златија Ивановић и Милена Ђорђевић (Хор жена). Косић је за „Успаванку за Алексију Рајчић“ добио Награду Стеријиног позорја за оригинални домаћи драмски текст за 2019/2020. годину.

Г.Д.

ЗАПОЧЕО ПРОЈЕКАТ ОПЕРЕ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА „ОПЕРА У ВАШЕМ КРАЈУ“

Концерт Опере Народног позоришта у Београду под називом „Опера у вашем крају“, одржан је 12. септембра на Летњој сцени „KvART Walk“. Љубитељи опере на пространом платоу иза зграде Галерије BW, који повезује старо језгро града са Сава променадом и представља идеалну локацију за културна и уметничка дешавања на отвореном, уживали су у врхунском уметничком догађају у извођењу солиста, пијаниста и чланова Оркестра Опере Народног позоришта у Београду. У режији Ане Григоровић, и уз клавирску пратњу Невене Живковић, Срђана Јараквића, Наде Матијевић и гостујућег пијанисте Укија Оваскаинена (професор на ФМУ), наступили су прваци Опере Јадранка Јовановић, Снежана Савичић Секулић, Дејан Максимовић и солисткиња Александра Стаменковић, те виолончелисткиња Оркестра Опере Ирина Скориков. Током октобра на истој локацији биће одржана још два концерта (1. и 8. октобра) а наступи су планирани и 2. октобра на општини Стари град (Сквер Палмотићеве, Косте Стојадиновића и Милутина Бојића) и 3. октобра у Кнез Михајловој код ФЛУ-а, те 10. октобра у Студентском граду.

Р.П.Н.

ЧУВЕНА БАЛЕТСКА ЗВЕЗДА И НАЈВЕЋИ ИГРАЧ ДАНАШЊИЦЕ СИНОЋ ПОНОВО НАСТУПИО У НАРОДНОМ ПОЗОРИШТУ

Донаторско гала вече са Сергејем Полуњиним

Донаторско гала вече у организацији Фондације „Сергеј Полуњин“ одржано је синоћ (25. септембар) на Великој сцени Народног позоришта у Београду. Овај хуманитарни концерт организован је ради прикупљања средстава којима ће Фондација стипендирати младе талентоване балетске играче. Фон-

Због мера предострожности које су прописане како би се заштитили од вируса Ковид 19, број улазница је био знатно смањен. Сви посетиоци који су присуствовали овој величанственој вечери, подржали су куповином улазнице Фондацију „Сергеј Полуњин“. На тај начин дали су допринос развоју балетске уметности, а истовремено сусрели су се са величанственом уметно-

гостовао у Народног позоришту у марту 2019. године када је три вечери узастопно пред препуном салом играо главну улогу у балету „Посвећење“ у кореографији Јуке Оиши.

■ Р.П.Н. ■

WEBINAR ПОСВЕЋЕН ПРВАКИЊИ ОПЕРЕ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

Вече у част примадоне Јадранке Јовановић

Центар за културу и уметност из Трста, једна од најпрестижнијих и најстаријих уметничких институција северне Италије, организовао је у част Јадранке Јовановић, Webinar -интернет видео презентацију у оквиру које је представљен уметнички рад, каријера, размишљање и искуство првакиње Опере Народног позоришта у Београду.

Ова институција која постоји од 1946. године у три четвртине века активности реализовала је више од шест хиљада културних догађаја, угостила је стотине најважнијих личности из читаве Европе, и то не само из области културе већ и из области медицине, књижевности, политике, економије. На њиховој веб страни стоји да је међу плејадом најпознатијих имена својевремено био и наш Иво Андрић, као на пример и светски диригент мае-

активни разговор у трајању од сат и по времена, водио је маестро Ромоло Ђеси, диригент са којим је у својој уметничкој каријери примадона сарађивала и раније. Интерактивни дијалог употпунило је десетак снимака Јадранке Јовановић са светских наступа, као и могућност постављања питања свих који су пратили ову презентацију. Webinar се могао пратити у директном преносу преко Zoom апликације, као и путем Фејсбук странице трићанског Центра за културу и уметност, где се и сада налази снимак.

Колико су ови сусрети са успешним људима из читаве Европе, важни за саму институцију трићанског Центра за културу и уметност, говори и податак да је директан снимак (и неколико дана касније репризу) презентације и разговора са Јадранком Јовановић емитовао и канал RDE - Radiodiffusione Europea.

■ Р.П.Н. ■

АКТИВНОСТИ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА У БЕОГРАДУ НА МЕЂУНАРОДНОМ ПЛАНУ

Сарадња са Европском позоришном конвенцијом

Народно позориште у Београду постало је пуноправни члан Европске позоришне конвенције (European Theatre Convention - ETC), међународне организације која окупља значајна европска позоришта у циљу међународног

повезивања и обогаћивања уметничког рада.

Народно позориште учествовало је на позоришној конференцији коју је организовала Европска позоришна конвенција од 10. до 12. јуна у Грацу.

Конференција је одржана онлајн, а тема је била „Повезивање раздвојених – поновно отварање

европских позоришта”.

Нека од питања којима су се бавили учесници панела, радионица и састанака су била: Какав свет можемо да очекујемо након кризе узроковане коронавирусом? Како позоришта могу да обликују најбољу могућу будућност за своје куће и своја друштва?

После излагања управнице Иване Вујић на генералној скупштини ЕТС-а када је говорила о Народном позоришту и будућим плановима, генерална скупштина је изгласала пријем Народног позоришта у

чланство у овој организацији.

Европска позоришна конвенција основана је 1988. године као платформа за дијалог и интерак-

цију стремећи ка новој публици у данашњем европском друштву истичући разноликост европских језика и негујући међусобну сарадњу и уметничку размену широм Европе и ван ње.

Мрежу Европске позоришне конвенције чини више од 40 позоришта из преко 20 европских земаља. Чланство у овој организацији омогућава разне врсте уметничких и организационих размена.

Документ о пријему у чланство Европске позоришне конвенције потписали су Ивана Вујић, управница Народног позоришта и Серж Рангони, председник Европске театарске конвенције.

■ Р.П.Н. ■

СЕЋАЊЕ НА ОСКАРОВЦА ЈИРЖИЈА МЕНЦЛА (1938-2020), РЕДИТЕЉА ДВЕ ПРЕДСТАВЕ У НАРОДНОМ ПОЗОРИШТУ

Играли смо се са њим на сцени, као деца

Вест о одласку славног чешког редитеља, сценаристе и глумца, оскаровца Јиржија Менцла, који је преминуо 5. септембра у 82. години, дубоко је потресао и српску културну јавност. Овај вансеријски уметник, оставио је неизбрисив траг и у Народном позоришту у Београду у којем је 2007. године режирао Шекспирову комедију „Веселе жене виндзорске“ и, четири године касније, у корежији са Божидаром Ђуровићем, оперу Сергеја Прокофјева „Заљубљен у три наранџе“.

Од кад је ушао у свет филма и позоришта упорно је игнорисао све оно што је „савремено“ и „експериментално“. С друге стране, готово тврдоглаво је заговарао искључиво традиционалне вредности, правдајући такав став идејом да оно што он ради мора да разуме и шира публика. Од таквог курса, Јиржи Менцл није одступио никада. Да је био на правом путу, показала су и бројна признања која су свих претходних година и деценија пристизала на његову адресу. Једна од првих, свакако и најзначајнијих награда у богатој колекцији је Оскар, који му је Америчка академија за филмску уметност доделила давне 1967. године за филм „Строго контролисани возови“. Успехе са филмског платна скоро паралелно су пратили и они које је остваривао на бројним позоришним сценама, не само у некадашњој Чехосло-

вачкој, него и у неколико суседних земаља. У сећању многих љубитеља позоришта, посебно упечатљиве су остале режије популарних комада његовог омиљеног драмског аутора – Вилијама Шекспира, међу којима је и „Хамлет“, остварен 1980. године на Дубровачким летњим играма, са Лазом Ристовским у насловној улози.

Често је знао да каже како се увек трудио да, радећи овај посао, достигне ниво свог оца, интелектуалца, али, са друге стране, желео је да то разуме и његова мајка, кројачица.

„Режирам представе какве бих волео и сам да гледам или било ко из мог окружења. Уметност мора да култивира. Она би требало да буде таква да је што шири круг људи разуме, јер ће, у супротном, одговарати само неком уском кругу људи...“, говорио је славни чешки уметник.

Првакињи Дrame Народног позоришта Нади Блам, која је у „Веселим женама виндзорским“ тумачила лик Госпође Журке, сарад-

ња са Менцлом, како је рекла у изјави за „Позоришне новине“, остала јој је у најлешем сећању.

„На првој проби нам је рекао: господе глумци, нећемо дуго читати. Хајде да устанемо и да се играмо! Као деца. Свађали смо се, смејали и грлили. Јиржи је са нама скакао по сцени... Све остало је историја“, каже сетно Нада Блам уз подсећање да су карте за „Веселе жене виндзорске“ увек биле распродате.

Њен колега Бранко Јеринић, који је у поменутој представи тумачио лик Гостионичара „Код Подвезице“, поделио је са читаоцима „Позоришних новина“ осврт на једну сасвим другу Менцлову димензију, о односу према блиским сарадницима.

„ЈИРЖИ el grande МЕНЦЛ. Да, био сам сапутник у том бесцен искуству, раду са великаном светске филмске и позоришне уметности. Три незаборавна месеца. На крају, на поздрављању, ваљало је таквом госту нешто и даровати, до следећег сусрета, мислио сам. Одлучио сам се за монографију о јагодинском Музеју наиве (човек се целог века бави сликама) а дао сам да се преведе и одштапа песма Бране Петровића „Одлазак Бохумила Храбала“. Кад је прочитао како је његов блиски пријатељ и сценариста свих његових највећих филмова стао у српску пое-

зију, мало је склонио главу у страну. Лагани загрљај. И ништа више“.

С великим успехом, у априлу 2011. године, у корежији са Божидаром Ђуровићем, Менцл је, такође на Великој сцени, поставио и оперу Сергеја Прокофјева „Заљубљен у три наранџе“.

Ђуровић, кога је с Менцлом везивало и вишедеценијско пријатељство, био је главни „кривац“ што је славни чешки уметник два пута режирао у Народном позоришту.

„Три године је црна госпа упорно вребала његову душу, а Јирка јој се, како је само он знао, доброћудно подсмевао. Када му је дојадило да се са њом поиграва прикрала се, немилосрдно га загрлила и преселила у вечност. Одвела га је, а његово мило, племенито и господско лице јој је одговарало осмехом. У моје срце се уселила немерљива туга, али и нека неуобичајена радост. Туга јер ме је напустио и пријатељ и учитељ, а радост што ми је улешао овоземаљски живот и што ћу остатак живота - уз неколико малобројних пријатеља – имати кога да се сећам и да са сетним осмехом за њим тугујем“, каже Ђуровић уз подсећање да ако је веровати древној истини „да Бог у свом окружењу бира најбоље“ онда је његов Јирка сада у наручју Господа и својом посебном и ненаметљивом духовитошћу, добротом и човечношћу украшава рајски врт.

„Мили мој Јирко, иако не знам чиме сам заслужио, надам се да ће

ме, када Господ заповеди послати што ближе теби да маштамо и стварамо небески театар као што смо га стварали у нашем Народном позоришту. А до тада, драги и оплакани пријатељу ти ћеш дуже трнути у мојој души него у гробу“.

Са најлешим сећањима, прisetила се своје сарадње са Менцлом и првакиња Оперe, сопран Снежана Савичић Секулић:

„Оперу Сергеја Прокофјева „Заљубљен у три наранџе“ сматрам за једну од најлеших продукција Оперe Народног позоришта у Београду. Пре свега, певачка подела је била одлична. Маестро Дејвид Порселан нас је вешто водио кроз партитуру. Корежија Јиржија Менцла и Божидара Ђуровића је све то повезала у савршену целину. Све је текло лако, без наглих, драматичних или критичних промена расположења. Играо сам принцезу Нинету. Дешавало се на пробама, да после отпевања и одигране сцене, Јиржи – озбиљног лица, без иговорене речи, приђе и само ме чврсто загрли. Затим би се вратио на место одакле режира. Тада сам разумела колико можемо рећи и ћутањем. Сарадњу са Јиржијем Менцлом ћу са најлешим сећањима памтити заувек“.

Менцл је последњи пут посетио Народно позориште 26. фебруара 2012. године - те вечери, на Великој сцени, одржано је 50. извођење „Веселих жена виндзорских“.

■ Микојан Безбрадица ■

СЕЗОНА 2020/21.

ВЕЛИКА СЦЕНА

ОКТОБАР 2020.

СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ“

ОКТ	ЧЕТ. 01. од 20:00 до 22:00	СВЕЧАНИ КОНЦЕРТ БАЛЕТА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА у част 180 година рођења П. И. Чајковског
	НЕД. 04. од 20:00 до 22:30	ТРУБАДУР Концертно извођење опере Ђузепе Вердија
	УТО. 06. од 20:00 до 22:30	ЖЕНЕ У D-МОЛУ / ДУГА БОЖИЋНА ВЕЧЕРА једночине балети; кореограф Раду Поклитару
	СРЕ. 07. од 20:00 до 23:00	ТРАВИЈАТА Концертно извођење опере Ђузепе Вердија
	ПЕТ. 09. од 20:00 до 22:30	ГОСПОЂА МИНИСТАРКА комедија Бранислава Нушића
	НЕД. 11. од 12:00 до 13:00	БАСТИЈЕН И БАСТИЈЕНА опера Волфганга Амадеуса Моцарта
	НЕД. 11. од 20:00 до 22:45	ДАМА С КАМЕЛИЈАМА драма Александра Диме Сина
	УТО. 13. од 20:00 до 22:00	ВАСА ЖЕЛЕЗНОВА И ДРУГИ драма Максима Горког
	СРЕ. 14. од 20:00 до 23:00	ЉУБАВНИ НАПИТАК Концертно извођење опере Гаэтана Доницетија
	ЧЕТ. 15. од 20:00 до 21:15	КО ТО ТАМО ПЕВА балет на музику Војислава Вокија Костића
	СУБ. 17. од 20:00 до 22:30	БЕЛА КАФА комедија Александра Поповића
	НЕД. 18. од 18:00 до 20:00	НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ПРЕДСТАВЉА МЛАДЕ ТАЛЕНТЕ КОНЦЕРТ ОПЕРСКОГ СТУДИЈА „БОРИСЛАВ ПОПОВИЋ“
	УТО. 20. од 20:00 до 22:30	БАЛКАНСКИ ШПИЈУН драма Душана Ковачевића
	СРЕ. 21. од 20:00 до 21:40	ИЗБИРАЧИЦА комедија Косте Трифковића
	ЧЕТ. 22. од 20:00 до 22:00	СВЕЧАНИ КОНЦЕРТ БАЛЕТА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА
	ПЕТ. 23. од 20:00 до 22:20	КАЛИГУЛА драма Албера Камија
	НЕД. 25. од 20:00 до 22:45	МАНОН ЛЕСКО Концертно извођење опере Ђакома Пучинија
	УТО. 27. од 20:00 до 22:30	БАЛКАНСКИ ШПИЈУН драма Душана Ковачевића
	СРЕ. 28. од 20:00 до 22:00	ОМАЖ ЛИДИЈИ ПИЛИПЕНКО - ЕВГЕНИЈЕ ОЊЕГИН балет Петра Иљича Чајковског
	ЧЕТ. 29. од 20:00 до 22:30	БАЛКАНСКИ ШПИЈУН драма Душана Ковачевића
	ПЕТ. 30. од 20:00 до 22:30	ТОСКА Концертно извођење опере Ђакома Пучинија
	СУБ. 31. од 20:00 до 22:30	ВАСА ЖЕЛЕЗНОВА И ДРУГИ драма Максима Горког
НОВ	ПЕТ. 13. од 20:00	Гостује Камерна Опера Санкт Петербург, Русија НАСИЉЕ НАД ЛУКРЕЦИЈОМ опера Бенџамина Бритна
	СУБ. 14. од 20:00	Гостује Камерна Опера Санкт Петербург, Русија НАСИЉЕ НАД ЛУКРЕЦИЈОМ опера Бенџамина Бритна
	СУБ. 21. од 18:00	ЖАН ПОЛ ГОТЈЕ конференција поводом изложбе Love is Love, у сарадњи Народног позоришта у Београду и Музеја савремене уметности
	од 12:00	ДАН НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА У БЕОГРАДУ
	НЕД. 22. од 20:00	ОБЕЛЕЖАВАЊЕ 10 ГОДИНА РАДА МУЗЕЈА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА
	од 20:00	ПРОГРАМ - МЛАДИ КОРЕОГРАФИ / ПРЕМИЈЕРА МАМАЦ , кореограф Сања Нинковић СЕДАМ СМРТНИХ ГРЕХОВА , кореограф Игор Пастор

ГОСТОВАЊА

- 07.10. **НЕЧИСТА КРВ**, драма Борисава Станковића / Маје Тодоровић - Горњи Милановац
19.10. **ЖЕЊСКИ ОРКЕСТАР**, комедија Жана Ануја - Алексинац
22.10. **НОЋНИ ПИСАЦ**, драма Јана Фабра - Фестивал „Упад“ - Студентски културни центар Нови Сад
28.10. **КАЛИГУЛА**, драма Албера Камија - Фестивал „Вршачка јесен“, Вршац

22.11.

ОБЕЛЕЖАВАЊЕ 10 ГОДИНА РАДА
МУЗЕЈА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

„Имам част да као најстарији члан ове славне и старе позоришне куће у Србији објавим: Музеј Народног позоришта у Београду је отворен“.

Овим речима, чувена српска глумачка дива **Мира Ступица** отворила је Музеј у матичној згради националног театра 22. новембра 2010. године.

ЧЕТ. 01. од 12:00 до 14:00	ДОДЕЛА НАГРАДЕ „ЗЛАТНА ЗНАЧКА“ у организацији Културно просветне заједнице Србије	ОКТ
НЕД. 04. од 20:30	МАЛО БЛАГО , комедија Елејн Марфи дипломски испит студената Факултета драмских уметности у Београду у класи Душана Петровића и Ане Томовић	
СРЕ. 07. од 20:30	„PLAY SHAKESPEARE“ базиран на четири Шекспирове драме, дипломска представа студената Факултета савремених уметности у класи проф. Виде Огњеновић	
СУБ. 10. од 20:30 до 22:00	МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ драма Ерика Емануела Шмита	
ПЕТ. 16. од 20:30 до 21:50	НОЋНИ ПИСАЦ текст Јан Фабр, режија Јан Фабр у сарадњи са Културним центром Београда, Народним музејем у Београду и компанијом Траблејн, Белгија	
УТО. 10. од 20:30	ОРЛАНДО / ПРЕМИЈЕРА I драма Вирџиније Вулф	НОВ
СРЕ. 11. од 20:30	ОРЛАНДО / ПРЕМИЈЕРА II драма Вирџиније Вулф	

СЦЕНА „РАДИОНИЦА“ - ДВОРИШТЕ

Гундулићев венац 50

НА ДНУ
драма Максима Горког
Испит II године студената режије Факултета драмских уметности у Београду

ОПЕРА У ВАШЕМ КРАЈУ

- 01.10. **ГАЛЕРИЈА ВВ**, Карађорђева 48
02.10. **Сквер Палмотићеве, Косте Стојадиновића и Милутина Бојића, Општина Стари Град**
03.10. **Крај Кнез Михајлове**, код Факултета ликовних уметности, Општина Стари Град
08.10. **ГАЛЕРИЈА ВВ**, Карађорђева 48
10.10. **ГАЛА КОНЦЕРТ - СТУДЕНТСКИ ГРАД У БЕОГРАДУ**

МУЗЕЈ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

- 23.10. **СВЕ БИЛО ЈЕ МУЗИКА**, отварање изложбе посвећене примадони Радмили Смиљанић, ауторке Драгице Гаћеше

ГОСТОВАЊЕ ИЗУЗЕТНИХ ИЗВОЂАЧА У НАРОДНОМ ПОЗОРИШТУ ТОКОМ НОВЕМБРА

После синоћњег величанственог наступа чувене балетске звезде и највећег играча данашњице Сергеја Полуњина, радујемо се да ћемо у Народном позоришту ускоро, већ током новембра, угостити и друге изузетне светске извођаче:

13. и 14.11. **НАСИЉЕ НАД ЛУКРЕЦИЈОМ**, опера Бенџамина Бритна, гостује Камерна Опера Санкт Петербург, Русија
21.11. Конференција чувеног светског дизајнера Жан Пол Готјеа поводом изложбе LOVE IS LOVE у сарадњи Народног позоришта и Музеја савремене уметности, Велика сцена
23.11. Изложба венчаница младих примењених уметника инспирисаних делом Жан Пол Готјеа, Сцена „Радионица-Двориште“

